

A szőlőskert

(Március 15)

Lectio: Jn 15,1-11

Textus: Mt 21,33-40

Azt hallottuk az Igében, hogy az Úr Jézus más példázatot is mond, amit a jelenlevők hallanak. Milyen jó, hogy Jézus újból és újból szól, tanít, vigasztal, bátorít.

A mai Ige nem éppen március 15-i textus. Nagyon meg kellett küzdenem vele. A magyarországi bibliaolvasó kalauz szerinti mai Ige ez és bizony Isten Szent Lelkéért imádkoztam s egy heti imaharcom után, megnyitotta előttem az Úr.

Jézus egy gazdáról beszél, aki szőlőskertet plántál.

A zsidó embernek nem kellett magyarázni, hogy a gazda maga Isten, a szőlőskert pedig Izráel. Már Ézsaiás és Jeremiás próféta is erről ír. Isten szőlőskertet plántál, körbeveszi gyeppel, borsajtót épít és őrtornyot is bele. Lásd Ézs 5,1-7.

Amikor az elmúlt héten gyönyörködtem Nagy Magyarország térképében, én is megértettem, hogy mit jelent ez az Ige a mi népünk, magyarságunk számára. Majd otthon írd be a keresőbe és nézd meg Nagy Magyarország víz és hegyrajzát s meglátod, hogy nem állja meg az igazát a szocialista korban tanult hazug történelem. Ugyanis Isten a Kárpátok által körülhatárolt területet a mi magyar népünknek adta, hogy mint munkások dolgozzunk e szőlőskertben. „Legyen” szavával teremtette meg és plántálta már az ősidőkben, körülkerítette a Kárpátok vonulatával. Van ebben a szőlőskertben minden: borsajtó és őrtorony a Hargitán, a Tátrán, az Őrségben, délen az Illíriai Alpokban! Csodálatos ez a szőlőskert!

Ám jöttek a vadak: a tatárok és törökök, jöttek a tolvajok 1848-49 előtt és után és garázdálkodtak és tönkretették, ellopták a szőlőskertet. És lett sírás és nyomorúság, gyász és özvegyek és árvák.

Erről énekel Vajda János 1857-ben, a forradalom és szabadságharc után a **Virrasztók** c. versében.

Itt a nagy halott előttünk,

Kiterítve mereven.

A hideg téli éjben,

Csillagoltó sötétségben

Mi vagyunk még éberen.

A sírásban elfáradt már

Valamennyi jó rokon.

Talán mi sem volnánk ébren,

Hanem mert a torban, éhen

Rágódunk a csontokon.

Az akkori Magyarország siralmas képe ez. S vannak, akik úgy vélekednek, hogy elég volt már a gyászból (?!). Vannak, akiknek az örökség sokkal fontosabb, s vannak olyanok, akiknek az ősök sírja sem szent már.

Éppen, mint ma!

De a költő álmodik (nem álmodozik – ez fontos):

Álmodunk mi hihetlent

El sem merjük mondani.

A holt szeme félig nyitva;

Hátha meg sem volna halva

S lehetne még valami.

Szempillánk is csuklik immár...

S ha az álom elnyomott,

S mi is alszunk, boldog Isten!

Akkor aztán késő minden –

Mozdulhat a tetszhalott.

És mégis - ... van GAZDA, Aki vigyáz a szőlőre! S ez a gazda küldi a szolgákat, hogy adják mag a neki jogosan járó termést.

A szolgák: a közélet emberei, lelkipásztorok, hittantanítók és mások azt tapasztalták ebben a szőlőskertben, hogy nem becsülték őket. Sőt bántást kaptak, és kötelet és golyót és börtönt. Mert a munkások gonoszak voltak.

Mai munkások, mi milyenek vagyunk? Fontos-e nekünk a Szőlőskert s az Úr szolgálói. Fontos-e nekünk az Ő Fia? Jézus Krisztus? Hogyan dolgozunk az Úr szőlőskertjében? Milyen lelki munkát végzünk? Gyümölcstermő-e az életünk? Gyermekeinket és egymást az Isten félelmére neveljük? Megbecsüljük-e az Úr Jézus Krisztust?

1848 után jött Trianon... Oda az örökség! Erdély, Kárpátalja, Felvidék, Órség, Délvidék... oda az örökség...

És mégis van remény! Jézus!

Azt mondta: Én vagyok az igazi szőlőtő! S ez a „vagyok” éppen azt jelenti, mint ott a csipkebokornál. Az örökké létező. Én vagyok! A múltban, a jelenben a jövőben is „vagyok”! Dúlhat, rombolhat, rabolhat az ellen, de én a jogosság Istene vagyok.

Itt azonban most a hangsúly azon van, hogy Jézus a szőlőtő. Milyen jó, hogy Belőle éltető erő származik. Belőle éltető erő árad belénk: Hit, remény, szeretet,

békesség, megbocsátás. Benne élve, belőle táplálkozva lehet csak szent a haza, a nemzet, a család!

Belőle táplálkozva élet fakad.

Ám vannak száraz ágak is. Azokat lemetszi a szőlősgazda. Azokat megégeti.

Mennyi ilyen száraz élet van ma is. Önző emberek, akiknek nem fontos a nemzet, a haza, a szabadság. Csak a gazdagság, a hírnév és az előmenetel... Könyörüljön rajtuk az Úr!

A gazda azonban megmetszi a többi venyigét, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. Fájdalmas dolog ez...Fáj a betegség, a gyász. Fáj a kiszolgáltatottság, fáj a kisebbségi lét...Az ige szerint mindez azért van, hogy még több gyümölcsöt teremjünk.

„Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.” (Jn 15,7).

Hallod, testvérem, maradj Jézus Krisztusban és imádkozz és boldog lesz a jövőd!

Ámen.

Koltó, 2016.03.13.